

De dag van de Heer

Al aangebroken, of nog aanstaande?

2 Tessalonicenzen 2:2

De Tessalonicenzen hadden bepaalde misverstanden met betrekking tot de toekomst. Eén van die misverstanden betrof de dag van de wederkomst, de dag van de Heer. Maar wat was nu de denkfout van de Tessalonicenzen? Anders gezegd: welke denkfout van hen wilde Paulus corrigeren?

Inventarisatie

We inventariseren daartoe de vertalingen van 2 Tessalonicenzen 2:2 in een aantal Nederlandse vertalingen:

SV 'alsof de dag van Christus *aanstaande ware*'.

NBG 1951 'alsof de dag des Heren (*reeds*) *aanbrak*'.

VH (Voorhoeve 1966) 'alsof de dag van de Heer *er al zou zijn*'.

TE (Telos 1982) 'alsof de dag van de Heer *al aangebroken zou zijn*'.

WB (Willibrord) 'dat de dag van de Heer *is aangebroken*'.

NBV 'alsof de dag van de Heer *op het punt staat aan te breken*'.

HSV 'alsof de dag van Christus *al aangebroken zou zijn*'.

NB (Naardense Bijbel, 4^e druk) 'dat de dag van Christus *aanstaande is*'.

Het belangrijkste verschil

Twee verschillen vallen op. Allereerst dat de SV en de HSV spreken over de dag van Christus en niet over de dag van de Heer. Dat is een kwestie van de gebruikte grondtekst (handschriften), en niet van de vertaling. Leerstellig levert dit geen onbelangrijk verschil op, maar dat wil ik hier niet aan de orde stellen. Het belangrijkste verschil betreft het steeds cursief weergegeven slotgedeelte:

Ø **Optie 1:** Volgens SV, NBG, NBV en de NB was het misverstand van de Tessalonicenzen

dat ze dachten dat de dag van de Heer *aanbrak of op het punt stond aan te breken*.

Ø **Optie 2:** Volgens VH, WB, TE en HSV was het misverstand dat de Tessalonicenzen dachten dat de dag van de Heer *al was aangebroken*, oftewel dat ze meenden die dag reeds te beleven.

Het Griekse woord

Het Griekse woord waar het in de vertaling op aan komt, is de vorm *enhestèken*, waarvan de ik-vorm luidt *enhestèka*. Dit is een perfectum met praesens-betekenis. Een ouder woordenboek zegt dat deze tijdsvorm zowel 'tegenwoordig zijn' als 'aanstaande zijn' kan betekenen; het nieuwste woordenboek geeft slechts 'zich voordoen'.

De NT-schriftplaatsen

De besproken tijdsvorm van het genoemde Gr. woord komt verder nog op de volgende plaatsen voor:

Romeinen 8:38 – 'noch *tegenwoordige*, noch toekomstige dingen'.

1 Korintiërs 3:22 – 'hetzij *tegenwoordige*, hetzij toekomstige dingen'.

1 Korintiërs 7:26 – 'om de *tegenwoordige* nood' (SV: *aanstaande* nood).

Galaten 1:4 – 'de *tegenwoordige* boze eeuw'.

Hebreeën 9:9 – 'deze is een gelijkenis voor de *tegenwoordige* tijd'.

Interessant is dat alle vertalingen die hierboven voor *optie 1* kozen, in de overige Schriftplaatsen het genoemde Gr. woord nu ineens op het heden betrekken, en niet op de toekomst (behalve 1x de SV). Belangrijk is ook dat zowel in Romeinen 8:38 en 1 Korintiërs 3:22 het desbetreffende woord evident niet op de toekomst slaat, maar op het heden. Het staat juist met de toekomst in contrast!

Conclusie

Als we bovendien zien dat alle genoemde Schriftplaatsen van de hand van Paulus zijn (hoogstwaarschijnlijk ook de brief aan de Hebreëen), dan is het zo goed als zeker dat ook in 2 Tessalonicenzen 2:2 de apostel met de genoemde Gr. vorm eveneens *naar het heden* verwijst. Het

misverstand van de Tessalonicenzen was dus dat ze meenden dat ze de verschrikkingen van de dag van de Heer meemaakten; dat gaat de apostel corrigeren in de rest van het hoofdstuk. Paulus zou de Tessalonicenzen nooit een verwijt hebben gemaakt als ze dachten dat die dag van de Heer op het punt stond aan te breken, want met die gedachte was (en is!) niets mis!

Oude Sporen 2011

